خبرها

قطع درختان خیابان چهارباغ اصفهان برای احداث ایستگاه مترو

ایلنا: با وجود مخالفت سازمان میراث فرهنگی اصفهان با احداث ایستگاه مترو در خیابان چهارباغ، عملیات قطع درختان و خاکبرداری در این منطقه از هفته گذشته آغاز شده و همچنان ادامه دارد. پس از برگزاری جلسات متعدد در خصوص عبور مترو از منطقه چهارباغ و احداث ایستگاه در این منطقه، با وجود اهمیت حفظ و حراست از این خیابان ۴۰۰ ساله که قدمت آن مربوط به دوران صفوی است، در نهایت عملیات احداث ایستگاه مترو که نیاز به فضایی زیاد دارد، آغاز شد. عباس حاج رسولی ها رئیس شورای شهر اصفهان با تایید این خبر اعلام کرد که موضوع قطع درختان را تنها شنیده که آن هم چندان مهم نیست. وی سن درختان قطع شده را حدود ۲۰ سال اعلام کرد و گفت: به طور دقیق ۷۵ اصله درخت که رقم آن چندان بالا هم نیست، قطع شده که بعداً به جای آنها کاشته خواهد شد. با وجودی که عملیات احداث ایستگاه مترو آغاز شده، حاج رسولی ها اعلام کرد که هنوز هیچ مصوبه‌ای در خصوص احداث مترو وجود ندارد و آنچه تحت عنوان آسیب رسانی به بافت تاریخی اصفهان اعلام شده، کذب است و تصمیم گیرنده نهایی شورای عالی ترافیک کشور است. در همین حال، علیرضا خواجویی رئیس اداره حفاظت از آثار تاریخی غیرمنقول سازمان میراث فرهنگی و گردشگری اصفهان در گفت‌وگو با خبرنگار ایلنا با اشاره به برنامه های سازمان در خصوص حفظ و احیای بافت قدیمی اصفهان گفت: احداث ایستگاه مترو عملاً برنامه های سازمان در خصوص حفظ چهره تاریخی شهر را بی اثر خواهد کرد؛ زیرا این محور ستون فقرات شهر است. وی با بیان اینکه سن درختان قطع شده چهارباغ ۶۰ - ۴۰ سال بوده، افزود: با وجود گزارش کارشناسان و مشاوران «طرح بازنگری طرح تفصیلی منطقه ۵ و ۶» در خصوص عدم عبور و احداث ایستگاه در محور میانی، اکنون عملیات خاکبرداری در حال انجام است. خواجویی با اشاره به تشکیل جلسات احداث مترو اظهار داشت: نماینده سازمان در این جلسات، مخالفت سازمان را اعلام می کرد؛ اما با توجه به این که وی تنها یک حق رای داشته و کسب رضایت سازمان نیز مطرح نبوده، عملیات احداث ایستگاه مترو در منطقه چهارباغ آغاز شده است.

گذرنامه‌های جدید لیزری تا ۲ ماه آینده

ایسنا: مدیرکل اداره گذرنامه ناجا با اشاره به این که از زمان صدور گذرنامه های جدید تاکنون هیچ گونه جعلی گزارش نشده است و ایران از جهت کیفیت گذرنامه جزء ۱۵ کشور مطرح دنیا است خبر داد: تا دو ماه آینده گذرنامه های جدید لیزری که به لحاظ شکلی با گذرنامه های فعلی تفاوت دارد، از چاپخانه تحویل ناجا می شود. سرهنگ صیادیان با اشاره به اینکه از ۲۴ تیرماه سال ۸۳ پس از بررسی های صورت گرفته و کار کارشناسی، صدور گذرنامه جدید با کیفیت بسیار بالایی شروع شد، افزود: از این زمان تا کنون بیش از ۲ میلیون جلد از این نوع گذرنامه ها در سطح کشور صادر شده است. مدیرکل اداره گذرنامه ناجا تصریح کرد: در حال حاضر به طور متوسط مدت زمان صدور گذرنامه در کشور در صورت کامل بودن مدارک، کمتر از یک هفته است، اما تعهدی که برای صدور گذرنامه داده بودیم ۱۵ روزه بوده است. وی با اشاره به این که در تهران قبل از شروع طرح، مراکز اخذ مدارک گذرنامه ۴ مرکز بود و در حال حاضر در سطح تهران به ۴۶ مرکز رسیده است خاطرنشان کرد: در سطح کشور نیز از ۱۳۳ مرکز به ۲۳۲ مرکز تحویل مدارک گذرنامه رسیده است. به گفته سرهنگ صیادیان در حال نظرسنجی هستیم تا چنانچه نیاز باشد مراکز تحویل گذرنامه افزایش یابد این مراکز را توسعه دهیم. وی با اشاره به این که در جهت ارتقای سطح کیفیت گذرنامه هستیم، گفت: در این راستا آینده گذرنامه هایی از طریق چاپخانه به ما تحویل می شود که در سیستم چاپ از سیستم لیزری استفاده شده است.

تعداد اعضای شورای سوم تغییر نمی‌کند

ایسنا: معاون امور اجتماعی و شوراهای وزارت کشور گفت: تعداد اعضای شوراهای استان و شهرستان برای دوره سوم انتخابات شوراها تغییر نخواهد کرد. مجیدی افزود: تلاش می کنیم تا شوراهای دوره سوم با قانون قوی تر و ابهامات و اشکالات کمتر کار خود را آغاز کنند. وی در خصوص افزایش تعداد اعضای شورای اسلامی شهر تهران گفت: با توجه به این که ظرفیت، امکانات و منابع مالی کشور محدود است و شوراها نیز در دورانی نوپا و آغاز راه هستند، لذا به نظر رسید که گسترش کمی شوراها در این مقطع به مصلحت خود شوراها نباشد. معاون امور اجتماعی و شوراهای وزارت کشور با تاکید بر این که برای انتخابات دوره سوم شوراها بر اساس قانون قبلی عمل شده و تعداد اعضای شوراها به‌ویژه شورای اسلامی شهر تهران، همسان تعداد دوره‌های پیشین است، یادآور شد: در این راستا پیشنهاد باقیمانده تعداد اعضای شوراها در قالب لایحه و ماده واحده به مجلس ارائه شده است. وی تصریح کرد: چنانچه بحث احیای شورای محلات در شهر تهران به تصویب مجلس برسد، قطعاً تعداد اعضای شورا به ۲۲ نفر افزایش می یابد، اما اگر وضعیت به همین منوال باشد، تعداد اعضای شورای اسلامی شهر تهران نیز چون سایر استان‌ها در همین تعداد کنونی باقی خواهد ماند. مجیدی با اشاره به اینکه تلاش می شود تا در موعد مقرر انتخابات شوراهای اسلامی شهر، نظر نمایندگان و تصمیمات آنان را در مورد تغییر قانون شوراها داشته باشیم به ایسنا گفت: باید ۶ماه قبل از برگزاری انتخابات قانون تعیین کند در غیر این صورت با قانون موجود انتخابات برگزار می شود. وی پیش بینی کرد که به احتمال زیاد هم لایحه و هم ماده مربوطه به باقیماندن تعداد اعضای شوراها طبق قانون قبلی به تصویب مجلس برسد. معاون امور اجتماعی و شوراهای وزارت کشور در خصوص پیشنهاد انتخابات شوراها از سوی شورای نگهبان گفت: اگر بنا باشد طرح تجمیع انتخابات در کشور اجرا و در هر دو انتخابات با هم برگزار شود، باید نظام نظارتی واحدی داشته باشیم. اما هنوز طرح تجمیع اجرا نشده و لایحه تجمیع انتخابات در دست بررسی است، لذا اگر این طرح تصویب شود، باید دید نظام نظارتی به چه صورتی خواهد بود.

گزارشی از طرح سفیر نور در آموزش و پرورش

طلاب به مدارس اعزام می‌شوند

شیرزاد عبداللهی

طلاب حوزه علمیه برای کمک به مربیان تربیتی به مدارس می آیند. عباس عباسپور معاون برنامه ریزی و توسعه مدیریت آموزش و پرورش در پاسخ به سئوال خبرنگار شرق در مصاحبه روز ۸۵/۲/۱۰، استخدام طلاب را دقیقاً در چارچوب قانون می داند و می گوید: «طلاب به شرط برخورداری از شرایط عمومی با عنوان مربیان پرورشی به استخدام آموزش و پرورش درمی آیند که می باید فعالیت هایی همچون اقامه نماز یا امور پرورشی را ترویج کنند.» عباسپور اضافه می کند: «ردیف استخدامی برای طلاب، اقدام جدیدی نبوده و زمینه قانونی آن در گذشته وجود داشته اما در ردیف استخدامی سال جاری این نوبت در نظر گرفته شده که اجرایی می شود.» حدود یک ماه پیش از این عباسپور در سفری به استان خوزستان در شهر اهواز از اختصاص ۵۰ ردیف استخدامی ویژه طلاب حوزه علمیه خبر داد و گفت: «پس از ایجاد هماهنگی های لازم با سازمان مدیریت و برنامه ریزی مقرر شد که خواهران و برادران طلاب حوزه علمیه، پس از شرکت در آزمون های کتبی و مصاحبه، با عنوان طلاب دینی، در مدارس خوزستان تدریس کنند.» به نظر می رسد طرح سفیران نور به سرعت وارد مراحل اجرایی می شود و برای اولین بار در استان خوزستان جامه عمل می پوشد. پیش از این در بهمن ماه سال ۸۴، غلامحسین حیدری، معاون توسعه و مشارکت های مردمی وزارتخانه از تدوین طرح سفیران نور خبر داد و به خبرنگاران گفت: «با هدف تعمیق بخشیدن مفاهیم دینی طرح سفیران نور در دست بررسی است که در این طرح روحانیون در کنار مربیان پرورشی به فعالیت های تربیتی در مدارس خواهند پرداخت.» اما ابعاد قانونی و اجرایی این طرح از سوی حیدری اعلام نشد. این خبر واکنش های متفاوتی را در مدارس برانگیخت که در این گزارش به پاره‌ای از آنها اشاره می شود، اما نخست به ابعاد قانونی این طرح می پردازیم.

ردیف ویژه طلاب: در اظهارات مقامات آموزش و پرورش نوعی تناقض به چشم می خورد، از سویی سخن از لزوم برخورداری طلاب از شرایط عمومی استخدام، شرکت در آزمون های کتبی و مصاحبه و حضور در مدرسه به عنوان مربی یا دبیر به میان می آید. اگر قرار است طلاب واجد شرایط براساس ضوابط و در رقابت با سایر داوطلبان، گزینش و استخدام شوند دیگر سخن گفتن از ردیف ویژه طلاب و یا طرحی به نام سفیران نور، کاملاً لغو و بلاموضوع است.

در گذشته حتی در رژیم سابق هم طلاب و روحانیون با برخورداری از شرایط عمومی و قبولی در آزمون های کتبی می توانستند در آموزش و پرورش استخدام شوند. اما این تنها یک روی سکه اظهارات مقامات آموزش و پرورش است. آنها همزمان از اختصاص ردیف استخدامی ویژه طلاب، حضور طلاب در مدارس به عنوان طلاب و طرح سفیران نور سخن می گویند. اگر جملات پراکنده مقامات را کنار هم بگذاریم به این نتایج می رسیم: «طلاب دارای ردیف ویژه هستند به صورت رسمی و براساس سهمیه معین استخدام می شوند. استخدام آنها تابع سازوکار ویژه‌ای خواهد بود. در مدرسه هم کار ویژه‌ای متفاوت با کار مربیان و معلمان انجام می دهند.» البته این طرح هنوز دارای ابهامات فراوان است. به عنوان مثال می توان پرسید که چه درصدی از استخدام های سالانه آموزش و پرورش به طلاب اختصاص می یابد؟ پس از استخدام و ورود به مدرسه چه نقشی خواهند داشت؟

ساعات کار موظف آنها ۲۴ یا ۳۶ ساعت است؟ آیا زیرنظر مدیر مدرسه وظایف خود را انجام می دهند. یا دایره جدیدی در وزارتخانه برای هماهنگی فعالیت های آنها تاسیس می شود؟

به نظر می رسد وزارتخانه نمی تواند ردیف ویژه‌ای را به استخدام طلاب اختصاص دهد و نیاز به موافقت سازمان مدیریت و برنامه ریزی دارد. سازمان مدیریت و برنامه ریزی هم برای اختصاص ردیف استخدامی به طلاب نیاز به مصوبه مجلس دارد. اگر این موضوع به صحن علنی مجلس کشیده شود آن گاه وزارت آموزش و پرورش باید به صورت مستدل از ضرورت طرح ورود طلاب به آموزش و پرورش دفاع کند.

در این صورت مشورت با روحانیونی که سال ها است به عنوان دبیر یا مربی و یا مسئول اداری در این وزارتخانه به کار مشغولند، ضروری است. در حال حاضر تعدادی از روحانیون از سطح مدرسه تا مدیریت های عالی در وزارتخانه حضور دارند، حتی می توان گفت که حضور روحانیون در این وزارتخانه، پدیده‌ای مربوط به بعد از انقلاب نیست. قبل از انقلاب نیز تعدادی از روحانیون به عنوان دبیر و کارمند و کارشناس در آموزش و پرورش حضور داشتند. چه در گذشته و چه در دوره بعد از انقلاب، تفاوت معناداری بین شیوه تدریس و رفتار معلمان روحانی و غیرروحانی وجود نداشته و ندارد. روحانیون نیز مانند سایر دبیران از لحاظ رفتار با دانش آموزان، نحوه کلاسداری و شیوه تدریس با هم متفاوتند. آنچه که از رفتار دبیران روحانی می توان برداشت کرد این است که حداقل در کلاس درس و مدرسه وجه معلمی آنها بر وجه روحانیت شان غلبه دارد. برخی از آنها به جای استفاده از لباس روحانیت، از لباس معمولی و یا آمیزه‌ای از لباس روحانی و شخصی استفاده می کنند.

نکته مهم این است که روحانیونی که هم اکنون در بخش های مختلف وزارتخانه حضور دارند، از لحاظ حکم و ردیف استخدامی به عنوان روحانی استخدام نشده اند و نمی توان از روی احکام استخدامی و پرونده رسمی، روحانی یا غیرروحانی بودن مستخدم را مشخص کرد.

تئوری های کارساز: طرفداران حضور طلاب در مدارس ممکن است استدلال دیگری را طرح کنند. آموزش و پرورش امروز ما با چالش های جدی و بحران های بزرگی در حوزه تعلیم و تربیت روبه‌رو است و ریشه این مشکلات در نظریه های تربیتی حاکم بر این وزارتخانه است. در حوزه های علمیه تئوری های تربیتی و آموزش تدریس می شود که با آنچه در آموزش و پرورش حاکم و جاری است متفاوت است. آن مباحث تئوریک که در حوزه مطرح است اثرات معجزه آسایی در زمینه تعلیم و تربیت دارد. هدف از اعزام طلاب به مدارس ترویج تئوری های اسلامی تعلیم و تربیت است. طلاب می آیند تا آموزش و پرورش را از چنگ نظریه های شرقی و غربی نجات دهند و تربیت و تعلیم را آن گونه که اسلام می گوید در آموزش و پرورش حاکم کنند. اگر تئوری مهم است و نه حاملان ویژه تئوری در این صورت به جای اعزام روحانیون به مدرسه و استخدام رسمی آنها که قطعاً مشکلات نیروی انسانی این وزارتخانه را پیچیده تر خواهند کرد، بهتر است که آن مباحث تئوریک از طریق برگزاری دوره های ضمن خدمت و تدریس در مراکز تربیت معلم وارد آموزش و پرورش شود و اصلاً چه بهتر که این مباحث به صورت جزوه های درسی یا کتاب به صورت فراگیر در اختیار عموم قرار گیرد. تا همه از آن بهره مند شوند.

خلاصه گزارش

۱- طلاب به شرط برخورداری از شرایط عمومی با عنوان مربیان پرورشی به استخدام آموزش و پرورش درمی آیند که می باید فعالیت هایی همچون اقامه نماز یا امور پرورشی را ترویج کنند.

۲- با هدف تعمیق بخشیدن مفاهیم دینی طرح سفیران نور در دست بررسی است که در این طرح روحانیون در کنار مربیان پرورشی به فعالیت های تربیتی در مدارس خواهند پرداخت.

۳- طلاب دارای ردیف ویژه هستند به صورت رسمی و براساس سهمیه معین استخدام می شوند. استخدام آنها تابع سازوکار ویژه‌ای خواهد بود. در مدرسه هم کار ویژه‌ای متفاوت با کار مربیان و معلمان انجام می دهند.

بافت تاریخی تبریز در شرف نابودی

گروه اجتماعی: دروازه قدیمی باغمیشه تبریز در روند نوسازی شهر در خطر نابودی و حذف قرار گرفته است. احداث مجموعه های تجاری جدید در محورهای قدیمی و تاریخی شهر تبریز منجر شد تا آسیب های جدی به هسته تاریخی تبریز به عنوان یکی از پنج شهر تاریخی کشور وارد شود. دروازه باغمیشه از معدود دروازه های تبریز قدیم است که آسیب های جدی تری داشته اما هنوز قابل توجه و بررسی است. این دروازه که در بخش شمالی شهر تبریز قرار دارد پس از زلزله سال ۱۱۹۳ قمری ساخته و مسیر ارتباطی با قفقاز آن دوران محسوب می شده است. این دروازه قدیمی در حال حاضر در منطقه تاریخی تبریز و در محدوده محور فرهنگی- تاریخی شهر قرار دارد که محور مذکور قلب گردشگری شهر محسوب می شود. تخریب جدی دروازه باغمیشه با احداث یک بنای تجاری و پارکینگ مستقر در آن روند سریع تری به خود گرفته است. چندی پیش تعدادی از مهندسان معمار و شرکت های مهندسان مشاور معماری تبریز طی نامه‌ای نگرانی خود را از تخریب دروازه باغمیشه و تغییر و تحول در محور تاریخی و قدیمی شهر اعلام کردند. در مجموع نامه ها و مکاتبات این گروه به مسئولان مختلف کشور تاکید شده است: «در طرح جامع مصوب شهر ضوابط و مقررات اجرایی برای منطقه تاریخی در نظر گرفته شده که به موجب آن تخریب بناهای اصیل واقع در محدوده منطقه تاریخی شهر ممنوع بوده و احیای این بناها باید در دستور کار قرار گیرد.» همچنین تاکید شده است احداث مجموعه های تجاری در این محدوده به هر شکل و عنوان ممنوع بوده و در ضمن براساس مصوبات طرح جامع مناطق تجاری تبریز باید چندقطبی شود که ساخت منطقه تجاری در شهر و در بافت تاریخی با آن منافات دارد و اصولاً جای این پرسش هست که آیا نوسازی بافت فرسوده فقط به بهای نابودی هویت تاریخی شهر تمام می شود و یا این کار باید با استفاده از تجربیات اهل فرهنگ و تحت نظارت سازمان های مسئول مانند میراث فرهنگی به انجام برسد؟ مدیرعامل مهندسین مشاور حساب طی پیگیری های خود برای نجات دروازه باغمیشه تبریز اعلام کرده است که در کنار تخریب و نابودی این دروازه نابودی تدریجی زورخانه گیو نیز مطرح است. گودبرداری انجام شده که در کنار این منطقه منجر شده تا علاوه بر تخریب بناهای تاریخی، توسعه ناهمگون و نامتوازن نیز در منطقه رخ دهد. مسعود اپیچی لر به نمایندگی از دوستداران میراث فرهنگی این شهر و سایر مهندسان مشاور و معمار اعلام کرده است: «در کوی حرمخانه یکی از قدیمی ترین دروازه های شهر تبریز یعنی دروازه باغمیشه در مدخل بازارچه سماورسازان قرار دارد که در شرف نابودی است و این در حالی است که پیش از حمام قدیمی نیز زورخانه «گیو» تخریب شده و چهارطاقی دروازه که پایه های آن در محوطه زورخانه قرار داشت از بین رفته است و ظاهراً این امر تا نابودی کامل بازارچه ادامه دارد. چنین تهاجمی به فرهنگ کهن مظهر بارز خودباختگی فرهنگ است و سکوت آگاهانه در مقابل آن جایز نیست...»

نشست مشترک شهردار و مدیران مطبوعاتی

بدون طمع از مطبوعات حمایت می‌کنیم

گروه اجتماعی: شامگاه چهارشنبه محمدباقر قالیباف شهردار تهران به بهانه برگزاری نمایشگاه بین المللی کتاب و مطبوعات میزبان مدیران و دست اندرکاران مطبوعات و خبرگزاری ها شد تا کارنامه دیدارهای رسمی اش با بازیگران عرصه شهر را تکمیل کند. وی که پیش از این در نشست با گروه هایی چون تشکل های غیردولتی، سینماگران و هنرمندان بر نقش و جایگاه آنها در نظام مدیریتی شهر تاکید کرده در این نشست نیز ضمن تقدیر از زحمات رسانه های مختلف تاکید کرد: «ایفای نقش مطبوعات و رسانه ها باید به گونه‌ای باشد که مردم احساس بی قدرتی نکنند.» به گزارش ایسنا شهردار تهران تصریح کرد: «شهرداری نهادی است که با پول مردم اداره می شود لذا باید آنها را در هزینه کرد نیز دخالت داد و رسانه ها نیز باید فرهنگ شهروندمداری را در ابعاد مختلف در جامعه نهادینه کنند.» قالیباف گفت که شهرداری هرگونه حمایتی را از رسانه ها خواهد داشت اما در مقابل این حمایت هیچ طمعی نداریم. وی افزود: «در جشنواره مطبوعات شهری به کسانی جایزه اهدا کردم که به اعتقاد برخی افراد آنان نقد تخریبی داشتند، اما بنده آنها را محکم تر هم تشویق کردم.» عطریانفر رئیس شورای سیاستگزاری روزنامه «شرق» نیز در این جلسه با اشاره به اینکه همه رسانه ها باید مورد حمایت شهرداری قرار گیرند و این امر در روند فعالیت رسانه ها بسیار موثر خواهد بود، تصریح کرد: رسانه ها جزء مظلوم ترین قشرهای جامعه هستند و مدیران لایقی دارند که کار دل را انتخاب کرده اما پای در گل گرفتارند و از مشکلات عدیده‌ای رنج می برند که مانع از پیشرفت کار آنها می شود. وی تاکید کرد: رسانه ها و خبرگزاری ها باید جزء لاینفک توسعه سیاسی ـ اجتماعی باشند و هیچ کشوری بی نیاز از آن نیست، اما متاسفانه در کشور ما رسانه ها جزء تبصره ها و حاشیه هستند و اگر این مسئله حل نشود دچار مشکلات جدی خواهیم شد. به گفته وی براساس استاندارد یونسکو باید به ازای هر یکهزار نفر ۱۴۰ نشریه وجود داشته باشد اما در ایران که کشوری با تمدن و فرهنگ بالا بوده و با جمعیتی بالغ بر ۶۵ میلیون نفر باید ۸ میلیون نشریه داشته باشیم درحالی که امروز کمتر از ۲۰ درصد استاندارد یونسکو را دارا هستیم. عطریانفر افزود: به‌رغم تاکید بر نقش بخش های خصوصی اما همچنان برخی مطبوعات همچون همشهری، اطلاعات و... وابسته به ارگان هایی هستند در حالی که رسانه ها باید فاقد هرگونه حمایت رسمی حکومتی باشند.

به گزارش ایسنا، پورحسین مدیر شبکه دو سیما نیز با ابراز تاسف از اینکه رگه ها و ارزش های اسلامی در معماری کشور به ویژه تهران نادیده انگاشته شده است، تصریح کرد: مبلمان شهری و معماری به گونه‌ای است که ارزش ها و هویت اسلامی نادیده گرفته شده و باید به این مسئله در شهرداری بیشتر توجه شود. اسماعیلی مدیرعامل خبرگزاری مهر نیز رسانه ها و مدیریت شهر را دو جزء جدانشدنی دانست و افزود: متاسفانه هم اکنون رسانه ها به گونه‌ای پذیرفته شده اند که باید بلندگوی یک طرفه و ثناگوی مسئولان باشند و کمتر به گفتمان از طرف مردم توجه می شود.

انجمن ره‌پویان صلح در ایران

نیکی محجوب

«یادم نمی آید چقدر درد کشیدم، شش ماه بیشتر نداشتم، اما می گویند، خیلی زجر کشیدم و من اکنون آن را احساس می کنم» به سرفه می افتد، حرفش نیمه کاره می ماند. چیمن دختر ۱۹ ساله‌ای است که در زمان جنگ ایران و عراق، روستایش (آلود) مورد حمله شیمیایی عراق قرار گرفت. مادر و خواهرش چند روز پس از این حمله در یکی از بیمارستان های تهران جان خود را از دست می دهند. چیمن در مراسم انجمن حمایت از قربانیان سلاح های شیمیایی که برای نخستین بار ۲۲ نفر شهروند آمریکایی و یک انگلیسی از انجمن ره‌پویان صلح در آن حضور داشتند، در مورد مشکلاتش سخن می گوید، ویکتوریا استاد ۶۰ ساله آمریکایی در حالی که اشک هایش را پاک می کند، به دقت به حرف های چیمن و دیگر مهمانان این مراسم که در دوران جنگ جانباز شده اند گوش فرا می دهد. عکس های چیمن شش ماهه با سوختگی شدید در زیر دست چپ و زیر بغلش چاپ شده، او هم اکنون از مشکلات تنفسی و ریوی شدید رنج می برد و به سختی سخن می گوید، هوای آلوده تهران مشکلاتش را بیشتر کرده و در حالی که سخن گفتن برایش سخت است، پس از هر جمله نفس عمیقی می کشد و ادامه می دهد، همیشه سینه ام درد می کند، چشم راستم بینایی اش کم است و همه چیز را تار می بینم، تاکنون چند عمل جراحی انجام داده‌ام، در آخرین عمل برای پیوند قرنیه پزشکان گفتند، این عمل تنها برای پیشگیری از کوری است. چیمن در حالی که زیر دست چپش را گرفته، می گوید: همیشه می خارد و با اینکه هر روز مقادیر زیادی دارو مصرف می کنم هیچ خوب نمی شود. او که تنها تا کلاس دوم دبستان تحصیل کرده، می گوید: دوست نداشتم مدرسه بروم، بچه ها مسخره ام می کردند، اما حالا می خواهم در خانه ادامه تحصیل دهم. چیمن در حالی که کنار پدرش در جایگاه سخنرانی به مخاطبانش نگاه می کند، می گوید: نگذاریم دوباره چنین سختی و رنجی را دیگران متحمل شوند. زمانی که سخنرانی اش تمام می شود، مورد تشویق قرار می گیرد. یکی از اعضای انجمن ره‌پویان صلح نیز به او نشان این سازمان غیر دولتی را اهدا می کند. چیمن در خصوص برگزاری چنین نشست هایی بین ملت ها و یافتن راهکاری برای مقابله با استفاده از سلاح های شیمیایی به شرق می گوید: هر روز دعا می کنم، که دیگر هیچگاه در هیچ جایی این اتفاق نیفتد، شاید اگر همه دست به دست یکدیگر دهیم، جلوی بروز چنین وقایعی گرفته می شود. ریچارد گیس یکی از اعضای این انجمن در این جلسه در حالی که از جامعه جانبازان شیمیایی برای پذیرفتن درخواست دیدار تشکر می کند، می گوید: این انجمن از زمان تشکیل در سال ۱۹۱۴ به دنبال راهی برای برقراری صلح و یافتن راهی بدون خشونت و جنگ است. وی در ادامه سخنانش می گوید: این انجمن در تلاش است تا ملت ها را با یکدیگر آشنا کرده و تمام بشریت در کنار یکدیگر به حقوق هم احترام گذارند. اعضای این انجمن هم از بخش های مختلف جامعه هستند، استاد دانشگاه، معلم، پرستار، پزشک، نویسنده، بازنشسته و... وی هدف از سفر این گروه به ایران را از بین بردن سوء تفاهم بین ایرانیان و آمریکایی ها اعلام می کند. دکتر سروش دیگر سخنران این جلسه و رئیس انجمن حمایت از قربانیان سلاح های شیمیایی است، وی که در ۱۵ سالگی برای رفتن به جبهه از خانه فرار کرده است، می گوید: وقتی جنگ ایران و عراق را با دیگر جنگ ها مقایسه کردم نتیجه جالبی یافتم. عموماً افرادی که علاقه مند به شرکت در جنگ هستند، روحیه خشونت طلبی دارند و به کلاس خاص جامعه تعلق دارند، ضمن اینکه فردی که می خواهد بجنگد، باید روحیه کشتن داشته باشد، اما در جنگ ایران و عراق، اینچنین نبود، نقطه مشترک تمامی افرادی که به جبهه می رفتند، عشق به دیگران بود، آنها عاشق بودند. زمان حمله آنها اصرار داشتند تا خطر را برای خود بپذیرند، تا همرزمشان به خطر نیفتد. اندیشه و زیربنای فکری آنها این بود که در دنیایی با دوستی و صلح زندگی کنند. بسیاری از همین افراد که در جنگ جانباز شده اند، بیش از افراد عادی تلاش می کنند و در جامعه فعالیت دارند. محسن محسنی جانبازی که دو چشم و دو دستش را تا آرنج در اثر مین در جنگ از دست داده، دیگر سخنران این جلسه است. او که به زبان انگلیسی در مورد وضعیتش توضیح می دهد به شدت مورد استقبال مهمانان قرار می گیرد، فلاش های دوربین و فیلمبرداری از او در حین سخنانش قطع نمی شود. برخی از اعضای ره‌پویان صلح در هنگام سخنرانی اش بارها او را تشویق می کنند. محسنی ۱۵ ساله بوده که به جنگ می رود، او در این باره می گوید: در آن زمان دشمن بزرگی را می دیدم که کشور و مردمم را مورد حمله قرار داده بود. باید کاری می کردم و به همین دلیل به جنگ رفتم. در ایران به افرادی که در طول جنگ صدمه می بینند، جانباز می گویند، کسانی که حاضرند جان خود را برای دیگران به خطر اندازند. من و همرزمان در جنگ، نمی خواهیم در هیچ جای جهان جنگ باشد، اما نمی دانم در زمان جنگ ایران و عراق چرا تمام دنیا علیه ما بود، تانک، هواپیما، فشنگ از فرانسه، آمریکا، انگلیس و... بر سرما ریخته می شد. نمی دانم چرا این همه سرباز و فشنگ و مهمات خارجی علیه ما به کار گرفته شد. این سئوالی است که همیشه به آن فکر می کنم. من فکر می کنم مردم آمریکا دوست ما هستند، افرادی هستند که می توانند به نوعی به فرهنگ بشری کمک کنند. اما مشکل ما با ایده‌ای است که در این کشور مطرح است، قدرت اولیه، رهبری جهان و... حمید صالحی دیگر جانباز شیمیایی که با گاز خردل آسیب دیده است، در حال حاضر فوق لیسانس علوم سیاسی می خواند، با اشاره به اینکه در حال حاضر همه به سوی دیدگاه انسان شرور در حرکتند می گوید: حرکت شما قابل تقدیر است و امیدوارم این حرکت زیبا نقطه شروعی باشد تا قدم های مثبت برای صلح بشریت برداریم. نهضت صلح باید از مردم شروع شود. زیرا همیشه این حاکمان قدرت هستند که مردم را برای کسب قدرت به جنگ ترغیب می کنند. حاکمان قدرت و دولت ها به دنبال حفظ قدرت و استمرار آن از مردم استفاده می کنند. مردم ما هیچ مشکلی با مردم آمریکا ندارند همین طور مردم آمریکا و این دولت ها هستند که سبب بروز چنین تصوری می شوند. ایرانیان مهربان و خواهان صلحند. وی در ادامه گفت: از ما که گذشت ولی شما با این حرکت کاری انجام دهید، جمع شما اندک است اما هدف بزرگی دارید و آن هم استقرار صلح و آرامش در جهان و پایان جنگ هاست. کاترین فولکرسون زنی مسن از این جمع از ایالت کنتاکی است، او در مورد دلیل پیوستن به این انجمن و سفرش به ایران به شرق می گوید: «من و همسرم استاد دانشگاه بوده و در حال حاضر بازنشسته هستیم، من در مورد تاریخ ایران مطالب زیادی خوانده بودم، اما در مورد وقایع اینچنینی اطلاع کمی داشتم. این در حالی است که در زمان فعالیتم بسیاری از شاگردانم، از فرزندان سربازان ویتنام بودند، همیشه در تلاش بودم تا مفهوم صلح را به آنها بفهمانم. در همین زمان شاگردانی نیز از ایران داشتم که اطلاعات کمی از جنگ این کشور با عراق داشتند. وقتی در ماه دسامبر قرار شد برای بازدید با جانبازان ایرانی به ویژه آن گروهی که شیمیایی شده‌اند به ایران بیایم، استقبال کردم. کاترین در حالی که بغض گلویش را گرفته می گوید: هیچگاه فکر نمی کردم، افرادی را با این همه محبت و در عین حال درد ببینم. بغضش می ترکد و می گوید: آنها قهرمانان واقعی هستند. ما از جنگ بیزاریم و در تلاش هستیم تا صلح را در جهان پایدار کنیم. جوانانی که امروز با آنها دیدار داشتیم، افراد قوی و بسیار فعال جامعه هستند. بسیاری از مردم آمریکا مخالف جنگند و علاقه مند آرامش و صلح هستند. «بمباران شیمیایی نخستین بار در زمان جنگ جهانی اول اتفاق افتاد، پس از آن در زمان جنگ ایران و عراق صدام دستور استفاده از آن را علیه ایرانیان و مناطق کردنشین صادر کرد. نخستین حمله سنگین عراق با گاز خردل و سولفور در جزیره مجنون علیه سربازان ایرانی در سال ۱۹۸۴ رخ داد. سپس در عملیات والفجر هشت در سال ۱۹۸۶-۱۹۸۵ کربلای چهار و پنج در زمستان ۱۹۸۷- ۱۹۸۶، حمله عراق به کردستان و حمله به سردشت ۱۹۸۷، بازپس گیری فاو در بهار، حمله به روستاهای مریوان، حلبچه، سرپل ذهاب، گیلان غرب و اشنویه در ۱۹۸۸. آمار تعداد افرادی که با این سلاح های شیمیایی مصدوم شده اند ۱۱۰ هزار نفر است که از این تعداد شش هزارو ۵۰۰ نفر شهید شده اند. ۵۲ هزار نفر با تاثیرات شدید این سلاح و ۴۰ هزار نفر نیز با تاثیرات کمتر هستند.

دیگران

کودکان پاکستان در خطرند

شرق: صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد «UNICEF» نسبت به وضعیت کودکان نجات یافته از زلزله اکتبر گذشته ابراز نگرانی کرد. کارشناسان این صندوق در آخرین بررسی های انجام شده بر روی وضعیت این کودکان، وضعیت بهداشتی، سلامت و... را وخیم دانستند. یونیسف برای کمک رسانی سریع تر به این کودکان با سازمان بهداشت جهانی همکاری های نزدیکی دارد و در تلاش است تا برای این کودکان غذا و آب سالم فراهم کند.

مبارزه با ایدز در آمریکای لاتین

شرق: سازمان بین المللی کار روز گذشته نسبت به اتخاذ تدابیر کارآمد علیه اچ آی وی، ایدز در آمریکای لاتین و کارائیب هشدار داد. براساس تحقیقات حدود دو میلیون نفر آلوده به این ویروس در منطقه آمریکای لاتین زندگی می کنند و حدود ۶۰۰ هزار نفر از آنان در طول ۲۰ سال جان خود را از دست داده اند. در همین بررسی ها آمده است هر روز ۵۰۰ نفر به این ویروس مبتلا می شوند.

وضعیت حقوقی مهاجران غیرقانونی در آلمان

دویچه وله: در آلمان حدود یک میلیون مهاجر غیرقانونی وجود دارد. این مهاجران اهل اروپای شرقی اند، از آفریقا می آیند یا از آمریکای لاتین. اکثر آنها ویزای توریستی برای آلمان داشته اند و پس از آنکه مدت ویزای شان تمام شده است، به زندگی در آلمان به طور غیرقانونی ادامه داده اند. مهاجران غیرقانونی می ترسند از اینکه کشف شان کنند و در نتیجه مجبور به ترک آلمان بشوند. برای همین به راحتی راجع به وضعیت شان سخن نمی گویند. فریدا زنی است سیاهپوست که از پنج سال پیش تاکنون به طور غیرقانونی در آلمان به سر می برد. فریدا تصمیم دارد که به زودی با یک مرد آلمانی ازدواج کند. ازدواج همچون گذشته تنها امکانی است که مهاجران غیرقانونی دارند برای آنکه بتوانند اجازه اقامت و کار بگیرند. امکان دیگری که برای زنان وجود دارد این است که از مردی آلمانی بچه دار شوند. مهاجرت غیرقانونی جرم به شمار می آید. برآورد می شود که هم اکنون یک میلیون نفر بدون مدرک و اجازه اقامت در آلمان زندگی می کنند. بسیاری از مهاجران به تنهایی به آلمان نمی آیند، بلکه به دنبال خویشاوندان شان راهی آلمان می شوند، خویشاوندانی که به طور قانونی در آلمان اقامت دارند. به گفته اوته کوخ از سازمان «زندگی در شرایط غیرقانونی» بزرگ ترین گروه مهاجران غیرقانونی را ترک ها تشکیل می دهند. کوخ می گوید: «کودکان و سالمندانی هستند که می خواهند پیش خویشاوندانی که در آلمان دارند زندگی کنند. اما به خاطر قوانین ما که در رابطه با پیوستن افراد خانواده به مهاجران سخت گیر است، راهی برایشان نمی ماند مگر اینکه در اینجا غیرقانونی زندگی کنند. امکانات بسیار محدود است برای اینکه بتوانند به طور قانونی مهاجرت کنند. بنابراین مهاجرت غیرقانونی در حقیقت نتیجه جلوگیری مقامات از مهاجرت قانونی است.» بسیاری از مهاجران غیرقانونی از برقراری رابطه با پلیس و مقامات اداری می پرهیزند و سعی می کنند جلب توجه نکنند. اگر کارفرمایشان به آنها کم پول بدهد یا اصلاً پول ندهد، شکایتی نمی کنند. فولکر روسوشا از اعضای اتحادیه سندیکاهای آلمان در این